

[Ministeren for offentlige Arbejder.] paa, at Radiospredningsloven vel forudsætter, at Foredrag af alsidig kulturel og oplysende Art kan udsendes under Radioraadets Auspicier, men at der paa den anden Side ikke er noget til Hinder for, at der i enkelte Tilfælde, hvor det findes særlig paa krævet, kan gives Tilladelse til, at Radiofoni af anden Art kan udsendes over Radiostationerne, og hvis Radioraadet skulde nægte saadanne Udsendelser, som er af alsidig kulturel og oplysende Art, vil der gennem Ministeriet kunne forhandles om dette Spørgsmaal, og eventuelt vil der saa kunne gives Radioraadets Paalæg og Henstilling om Udsendelser af denne Art.

Jeg maa altsaa fraraade, at man for Tiden gaar til en Lovgivning om dette Spørgsmaal. Jeg mener, at den af tekniske Grunde ikke vil være gennemførlig, og selve Detaillerne deri mener jeg ikke, jeg kan tage Stilling til, inden vi har flere Erfaringer med den nuværende Ordning, saaledes som det ogsaa er forudsat i den nuværende Radiofonilov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Axel Dam*): Den vigtigste Indvending i det af den højtærede Minister fremførte forekom mig at være den, at der ikke var Tid til Raadighed for Udsendelser fra saadanne kulturelle Foreninger. Jeg vil dertil blot bemærke, at det kunde jo meget vel være, at mange af de fra disse Foreninger tilbudte Ting var af en saadan Værdi, at ogsaa Radioraadet kunde finde Plads til dem med Udskydelse af mindre værdifulde Ting. For øvrigt har jeg hørt — men jeg ved ikke selv noget sikkert paa det Omraade —, at de militære Udsendingsstationer skulde have mange ledige Tider, som godt kunde benyttes. Desuden staar der jo i vort Lovforslag, at denne Tilladelse kan gives, for saa vidt der er Plads til det og det ikke træder andre Hensyn i Vejen. Jeg synes, der allerede vilde være meget vundet, om det Princip blev anerkendt, at man kunde faa Lov til paa eget Ansvar overfor Loven at udsende kulturelle Foredrag, selv om det saa paa Grund af Tidens Knaphed og Vanskelighederne med Bølgelængderne blev forholdsvis sjældent. Der kunde maaske saa ske en Udvikling i Retning af, at man fik Smag for disse frivilligt udsendte Ting, og man kunde saa senere tage Stilling til, om de var af saa stor Værdi, at man ønskede aabnet Plads for dem. For os er det væsentlig et principielt Spørgsmaal om at komme bort fra statsansatte Embedsmænd som Censorer

for, hvad Folk maa faa Lov til at høre, saa vi vilde være glade for at faa en lille Ventil aabnet i Loven for dette Princip's Indførelse, selv om det ikke i Øjeblikket vilde føre til nogen stor Masseudsendelse af den Slags Ting. Det er ikke Omfanget, men Princippet, det for os kommer an paa, og derfor skal jeg paa ny anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse.

I. A. Hansen: Af de Grunde, som den højtærede Trafikminister kort anførte i sin Tale, maa ogsaa vort Parti modsætte sig Gennemførelsen af dette Lovforslag. Der forestaar, som ogsaa den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, en Revision af hele Radioordningen i Løbet af et Aars Tid, og vi vil finde det rigtigt at vente til den Tid med at drøfte de Spørgsmaal, som dette Forslag tager Sigte paa.

Af tekniske Grunde er det i Øjeblikket helt umuligt at gennemføre Forslaget. Kalundborg og Sorø Stationer er for Tiden fuldt optaget, og som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil vide, er der ikke megen Udsigt til, at vi for Danmark kan erholde en ny forstyrrelsesfri Bølgelængde. Forholdet er jo det, at Luften er overfyldt, saaledes som det er i Øjeblikket. Der blev for et halvt Aars Tid siden holdt et Møde i Prag af den internationale Radiounion, og der henstillede samtlige Europas Programchefer paa det mest indstændige, at man indenfor de tekniske Ledelser indskrænkede Stationernes Antal saa meget som overhovedet muligt. Man gjorde opmærksom paa, at man efterhaanden nærmer sig en Tingenes Tilstand, hvor Æteren er saa overfyldt, at det hele ender i Kaos og ødelægger Programledelsernes Arbejde. Desværre blev denne alvorlige Henstilling ikke fulgt, og vi ligger stadig radiomæssigt i det, som vi gør. Nu er det jo endda ikke værst her i Danmark. Der stod nylig i det tyske Radioskrift „Die deutsche Rundfunk“ en Artikel om, hvor fuldkommen haabløs Tilstanden var indenfor Tysklands Grænser. Man nævnte f. Eks., at den tyske Fællesbølge er i den Grad umulig, at Berlin og Stettin differerer saa meget, at ethvert Foredrag bliver et Kor af Taler. Der blev gjort opmærksom paa, at den engelske Fællesbølge ikke er bedre; Udsendelserne bliver her uforstaaelig Grød, skriver Bladet. Det er altsaa ikke værre, tværtimod, det maa vel siges at være bedre i Danmark, saaledes som det er, men det er jo galt nok, vi har Besvær nok med at klare os med de nuværende Bølgelængder, og at faa en ny dansk Bølgelængde vilde sikkert ikke gaa af uden væsentlige Forstyrrelser. Alle Be-